

jož mně za-hy - nu - lo, co k nám chodí - va - lo.

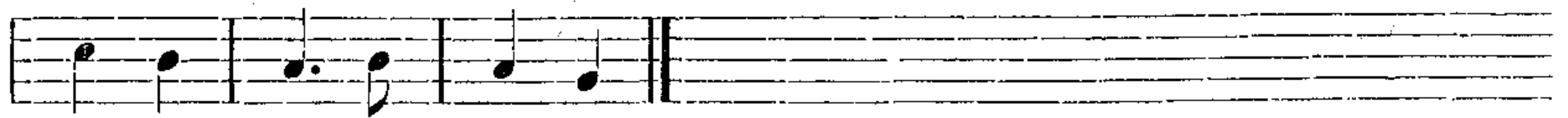
- Pře můj milé rozmarýne,
jož mně všecko štěstí hyne,
jož mně zahynulo,
co k nám chodívalo.

994.

Z Lišně.

A pla-ka - la, že - le - la v tem Lí - šenským žlebko,

v tem Lí - šenským žleb-ko.

A plakala, želela
v tem Líšenským žlebko.

Jaj, v tem Líšenským žlebko
v líšenským hájíčko.

Kéž sem ti nepoznala,
švarné šuhajíčko!

995.

Z Lišně.

Ško-da, můj sy - ne - čko, že sem ti po - zna - la;

ne-ščas-ná ma - ti - čka, co ti vod-cho-va - la!

Škoda, můj synečko,
že sem ti poznala;
nešcasná matička,
co ti vodchovala.

Nešcasná matička,
co ti vodchovala;
nešcasná děvečka,
co ti milovala!